

arbejde. Og jeg skal garantere for, at vi fra ministeriets side vil gøre alt overhovedet for at give de bedste svar overhovedet.

Fru Charlotte Dyremose talte om det brede samarbejde, som hun sætter pris på. Jeg kan sige, at det gør jeg også, og det samme sagde hr. Torben Hansen.

Jeg havde sådan set forberedt en ganske lang tale til det her, men da det gik så hurtigt, har jeg koncentreret mig om at skrive mange af de spørgsmål, der blev stillet til mig, ned, om end langt de fleste af dem skal besvares skriftligt. Vi har noteret os dem, så vi kan indlede den del af udvalgsarbejdet allerede nu.

Hr. Torben Hansen var glad for traditioner, og det har flere sagt om de brede energiaftaler, vi har lavet; jeg kan sige, at det er jeg også.

Hr. Per Clausen var sådan set den eneste, der var uenig i det, men jeg var lige ved at kunne høre, at han faktisk støttede lovforslaget. I hvert fald var han, sagde han, rimelig positiv, og det kunne ikke hidse ham op. Det er vel det tætteste, man kommer en støtte fra hr. Per Clausens side, og det glæder jeg mig så over.

Så sagde hr. Torben Hansen noget, som undrede mig lidt. Han sagde, at energispareaftalen var en mindre aftale. Det synes jeg faktisk ikke den var. Jeg kan huske, hvordan vi sad og bokkede med den i meget lang tid, og jeg synes i den forbindelse, at vi nåede en meget flot aftale. 1,75 pct. pr. år er dog en meget væsentlig besparelse.

Jeg kan huske, at hr. Torben Hansen under forhandlingerne brugte udtrykket, at vi knækker kurven, og sagde, at det var et meget vigtigt mål for Socialdemokratiet, og at det sådan set er det, vi har nået. Det er rigtigt.

Så talte hr. Torben Hansen om disse landvindmølleparker og om at få demoplads til dem, og jeg har længe været enig i, at dem skal vi finde. Jeg ved, at det er en del af planloven, som er miljøministerens opgave, men jeg tilkendegav på Ingeniørforeningens opstart på Energiår 2006, som de kaldte det, at vi i løbet af 2006 ville finde disse pladser. Det synes jeg er rimeligt at branchen kan forvente.

Fru Tina Petersen kan jeg ikke se i salen. Hun var bekymret over nogle af høringssvarene, men det var måske nogle af de samme bekymringer, som fru Anne Grete Holmsgaard havde, nemlig at der ikke helt var enighed om energispareplanen blandt de organisationer, som var omfattet af den.

Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men jeg kan i hvert fald bekræfte, at Dansk Fjernvarme har

stillet nogle meget betydelige spørgsmål til dette og sagt, at de var uenige, til trods for at de var med i de indledende forhandlinger. Jeg har derfor i dag givet mine medarbejdere besked på at indkalde formanden for Dansk Fjernvarme, Uffe Bro, så vi kan få set på problemerne og fundet en løsning. For selvfølgelig skal Dansk Fjernvarme være omfattet af den aftale, som alle de andre i branchen er.

Så stillede hr. Martin Lidégaard dette interessante spørgsmål om disse net, nemlig hvor mange af dem der var overtaget, og hvor mange af dem der ikke var, altså omfanget af alt dette her. Det spørgsmål er for teknisk til, at jeg kan svare på det her, men også det spørgsmål er registreret, og det vil blive besvaret. Da jeg kan forstå, at de svar, vi har givet hidtil på § 20-spørgsmål, ikke har været uddybende nok, skal jeg give tilsagn om, at de bliver mere uddybende.

Hr. Martin Lidégaard spurgte også til dette om demoplads, og det har jeg så svaret på.

Kl. 17.40

Så var fru Anne Grete Holmsgaard inde på den, synes jeg, interessante tanke om forbrugersiden, altså om det er nok at informere om, hvordan gennemsnittet ligger i forhold til en selv. Og det kan godt være, at hvis vi kun følger den tankegang, så går det ikke nedad. Det kan godt være, at der skulle være en ekstra spalte i det svar, forbrugerne får. I hvert fald ved fru Anne Grete Holmsgaard, at det ligger mig meget på sinde at kommunikere ordentligt, uanset om vi taler om trafik eller energi, og jeg synes, at vi skal se på det i udvalgsarbejdet.

Jeg tænker meget ofte på den energicamp, som jeg selv besøgte i november. Der viste de beregninger, der blev lavet, og som vil blive fulgt op, at man kan komme endog meget langt ned, og derfor synes jeg, at det er en overvejelse værd, om det kan lade sig gøre rent teknisk. Jeg kan ikke svare på det, men jeg synes, at det er en interessant iagttagelse, som vi skal følge op på.

Endelig sagde hr. Per Clausen, at ambitionsniveauet, 1,75 pct. i besparelse om året, ikke var nok. Jeg må sige, at det undrer mig altså lidt, for jeg synes faktisk, det var ganske flot, at vi nåede sådan et bredt forlig, og vi var fuldstændig enige om, at det var den vej, vi skulle.

Jeg mindes da, at de var meget stolte i Europa-Kommissionen, da de selv kom med et forslag, der hed en besparelse på 1 pct. Uden at skulle referere fra møderne i Kommissionen kan jeg sige, at der var temmelig mange, der bed mærke i, at jeg sagde, at vi i Danmark lige havde